

ЖІНКА ДРУГОВА

Балада

Слова і музика О. Смика

Аранжування Г. Гром

Широко, з почуттям

Жив та був со -

бі ко-зак зір-ви-го-ло-ва та спо-до-ба-лась йо-му жін-ка дру-го -

ва та спо-до-ба-лась йо-му жін-ка дру-го-ва

В темпі маршу

IV куплет

Шум - но ша - бель - ки дзве - нять пил та зга - ри ше І - дуть на во - стук по деці

V куплет

non legato

ро - жу рать два то - ва - ри - ша Втро - є біль - ше

во - ро - гів друг зне - си - ле - ний про - лу - на - ло з по - між гір: Прошай, ми - ла - я!

I Жив та був собі козак зірвиголова
Та сподобалась йому жінка другова

II Ніби досі і не жив, відшукав траву
По при Бога зворожив жінку другову

III Довелось іти на Січ під хоругвами
Та не з ним була в ту ніч жінка другова

IV Шумно шабельки дзвенять, пил та згарище
Їдуть на ворожу рать два товариша

V Втроє більше ворогів, друг знесилений
Пролунало з-поміж гір: Прошай, милая!

VI Козак коника обняв, б'є попругою
Кулю на себе прийняв, яка другові.

з супроводом
IV куплету

VII Поверталися на Січ під хоругвами
Гірко плакала в ту ніч жінка другова.

з супроводом
I куплету